

HSV ONS GENOEGEN - ALMERE

"Met de KCA naar Abbey: 25 maart 2012"

Het is toch eigenlijk ontzettend bijzonder allemaal: het ene moment ben je nog met 2 maten aan het vissen op Domaine des Illes, vervolgens komt er tussen de bedrijven door een wedstrijd in Frankrijk ter sprake en 6 maanden later zit het het al weer op! Zo snel kan het gaan .....

Maar bijzonder is het allemaal wel natuurlijk. De keuze voor Abbey was makkelijk: ik was er al eens geweest en wist dat met name Fox en Heron voor een wedstrijd uitermate geschikt zijn: overzichtelijk, ook voor de 'minder gevorderden' prima te bevissen, maar vooral ook grote vis ipv de gebruikelijke torpedoschubs die we hier in de polder doorgaans tegenkomen. Heron leek me iets te hoog gegrepen mbt het aantal deelnemers, eerst maar eens kijken of we Fox Lake vol konden krijgen. Nou ..... dat was zeker niet zo moeilijk als ik misschien gedacht had.

Nadat ik mijn plannen een beetje op een rijtje had gezet heb ik het idee uitgezet op het forum, en het bleek al snel dat deze wedstrijd binnen de kortste keren vol zou zitten. Nou zit er doorgaans nog wel wat ruimte tussen aangeven dat je meewil en betalen, vandaar dat ik eerst even contact met Jeroen van Karpervijver.nl opnam om te kijken of afhuren überhaupt nog mogelijk was, wat het zou gaan kosten en hoeveel tijd ik nog had. Jeroen was meteen enthousiast en gaf me sowieso een week om één en ander rond te maken. Vervolgens heb ik de potentiële deelnemers verzocht zsm het inschrijfgeld over te maken, en binnen 2 weken was alles in kannen en kruiken. Helemaal goed!!

Ondertussen was wel duidelijk geworden dat deze wedstrijd bij de deelnemers ontzettend "leefde", en het leek me wel leuk om vooraf een keertje bij elkaar te komen en alvast de stekken te verloten. Jeroen en Marjon zouden ook aanwezig zijn zodat iedereen met al zijn vragen bij hun terecht kon. Jeroen had een leuke presentatie gemaakt en wat rigjes meegenomen, de sfeer was echt super en tot slot werden na de loting de bekervoor de 1e, 2e en 3e prijs getoond, evenals de beker voor de zwaarste vis.

Leuk detail was nog wel dat we na afloop een geplastificeerde kaart van Abbey kwijt waren, het kon toch niet zo zijn dat iemand die ongevraagd had meegenomen? Het kon wel, maar gelukkig bleek er geen opzet in het spel. Chris vond hem namelijk de volgende dag terug in een onthaakmat. Het zal niet .....

Abbey here we come .....!!!!!!

Eindelijk was het dan zo ver, donderdag 24 maart 2012. Samen met Johan en Gaby zouden wij deze dag al afreizen richting Abbey zodat we even rustig de stekken konden verkennen en kijken of er nog iets aangepast moest worden mbt de locaties van de stekken. Dit bleek allemaal prima in orde te zijn dus konden we alvast ons kampement opbouwen. We zouden er dan een rustig dagje van maken zodat we vrijdagochtend fris en fruitig in de kantine aanwezig konden zijn om de deelnemers op te vangen.

Sommige deelnemers waren al eerder gearriveerd, maar de anderen kwamen allemaal eigenlijk keurig op tijd aan. Jeroen regelde voor de chauffeurs een 'sleutel' voor de slagboom, en nadat alle formaliteiten geregeld waren konden de deelnemers hun stek op gaan zoeken en kon iedereen zich voorbereiden op de wedstrijd. Om 11.00 uur zou deze wedstrijd beginnen.

Eén van die formaliteiten was het uitdelen van een speciaal voor deze gelegenheid gemaakt Abbey shirt aan alle deelnemers. Rob had namelijk voor iedere deelnemer een bijzonder leuk shirt laten maken met daarop afgedrukt de naam van de deelnemer én de tekst: KCA goes Abbeylakes. Bijzonder leuk gedaan Rob, nogmaals onze dank daarvoor! Hieronder kan je de shirts duidelijk zien. Leuke van dit moment is dat ze bijna 1 minuut zo gestaan hebben terwijl de foto allang klaar was. Lachen .....

Het idee was om de wedstrijd te starten met een gewerschot, en aan mij als voormalig Jan Soldaat dan de eer om de trekker over te mogen halen. Fluitje van een cent natuurlijk, ware het niet dat deze buks 2 trekkers had en ik in eerste instantie uiteraard de verkeerd afdruchte. In de herkansing ging het beter, met een daverende knal konden de deelnemers de hengels uitvaren. Leuk detail was overigens dat zo'n buks best nog wel wat terugslag heeft en bijna solo door de lucht vloog omdat ik hem niet te dicht bij mijn oor wou houden tijdens het schot .....

Volgens traditioneel gebruik kreeg ik nog wel de huls van de hagelpatroon overhandigd, die zal voor mij symbool blijven staan voor een geweldig weekend. Want dat werd het zeker!!

Nadat de ceremoniële activiteiten voltooid waren kon ook ik mijn stek opzoeken, snel werden de hengels uitgevaren en het wachten kon beginnen. Maar jongejonge, wat hadden we een mazzel met het weer, zeg. Het was stralend weer, in de middag was het zelfs zó warm dat we de schaduw van de bus van Johan op moesten zoeken omdat we anders ongetwijfeld zouden verbranden.

Ik ga nu even met een grote hoeveelheid foto's de diverse stekken af, hieronder vind je een paar mooie sfeerplaatjes van de mannen van stek 14 en 15: Johan en Jos.

Uiteraard werd ook de innerlijke mens prima verzorgd, maar het zal je misschien opvallen dat er geen plaatjes met mooie grote dikke vissen tussen staan. Dat klopt: we hebben het ontzettend gezellig gehad, we hebben een fantastisch weekend gehad, maar een mooie vis is ons deze keer helaas niet gegund. Ondanks dat hebben we toch een weekend om nog eens op terug te kijken gehad.

Hiernaast vind je een filmpje van onze stek.

We waren overigens niet de enige deelnemers die geen karper in het net konden krijgen. Dennis en Jeroen (foto links), Don en Marlon (foto links onder) en Martin en Paul (foto onder) kregen het eveneens niet voor elkaar om een visje te landen.

Met name Dennis is toch wel een man met ervaring op Abbey, en het feit dat hij deze keer ook geen visje kon vangen zorgt ervoor dat de anderen zich niet echt hoeven te schamen: Fox lake kan een lastig water zijn, zeker in het vroege voorjaar. Misschien

waren we nét even te vroeg, zou zo maar kunnen. Maar voor hetzelfde geld zit je ook nog eens de hele dag in de regen, dus wat dat betreft mogen we zeker niet mopperen!!

Behalve de deelnemers waren er ook nog 2 koppels meegekomen die in hetzelfde weekend een stek op Heron en Attila hadden geboekt. Zij deden dus niet aan de wedstrijd mee, maar konden voor de gezelligheid en de BBQ wel bij ons aanhaken. Helaas slaagden ook zij er niet in om een visje te haken. Linksonder ziet u Jeroen en Danny (Atilla), rechtsonder ziet u Hans en Hans (Heron).

Misschien leuk om ondertussen toch maar een keer een visje te laten zien, want dat kon ook dit weekend. Laten we voor de aardigheid dan maar meteen de zwaarste plaatsen, een schitterende spiegel die gevangen is door Rob Scheffer, maar zeker ook zijn maatje Jerry Johansen mag in dit verband wel genoemd worden. Wat was namelijk het geval? De spiegel had zich vlak voor de kant vastgezwommen in het wier en wou niet loskomen. Jerry is het water ingestapt om te kijken of hij er iets mee kon, maar de bodem liep al snel af naar 2,5 mtr. Da's normaal gesproken een probleem, maar niet voor Jerry. Bij een watertemperatuur van 6°C op de bodem ging hij kopje onder en slaagde erin om de vis los te maken. Verstandig in dat koude water? Nee, niet echt. Dapper? Zeker wel, en met resultaat: de vis belandde in het net!! En wat voor vis, het bleek te gaan om een spiegel van 20 kilo en 150 gram. Een PR voor Rob, helaas zijn we de emmer water vergeten ..... Komt nog wel!

Check hierboven het filmpje van "de dappere duiker!!"

Zoals je kunt zien een schitterende vis voor Rob, en ook een beetje voor Jerry! 20 kilo en 150 gram, super!!

Jerry kan nog veel meer met een net: check het filmpje

Na dit 'grote vissen geweld' gaan we door naar 2 debutanten op buitenlands water, Marc en Henk uit Dronten. 2 buitengewoon gezellige kerels, altijd in voor een dolletje, maar helaas heeft Marc iets met Feyenoord en dat maakt het dan weer minder, maar goed ..... Speciaal voor Abbey een voerboot met dieptemeter aangeschaft (zou die dieptemeter nou echt alle andere boten en fishfinders gestoord hebben??) en van alles geprobeerd, maar het mocht niet baten, de teller bleef op nul. Toch hebben ook zij het prima naar hun zin gehad, hieronder toch nog een paar plaatjes.

Hoewel er geen karper op de mat kwam, kreeg Henk wel tot 2x toe een kreeft op het droge. Zelf hebben we daar weinig last van gehad gelukkig, maar ze zwemmen er wel degelijk.

Nou heeft Henk een culinaire achtergrond, dus theoretisch wist hij wel raad met deze engerds. Helaas waren het er maar 2, en aangezien daar zo weinig vlees vanaf komt heeft hij besloten om ze toch weer terug te zetten. Tip voor Abbey is dus om in ieder geval krimpkouss voor om je boilie mee te nemen .....

Voordat we bij de uiteindelijke winnaars terecht komen gaan we eerst nog even langs bij gelegenheid koppel Gaby en Martin. Ook hier een bijzonder serieuze voorbereiding achter de rug, en hier dan toch weer een gedeeltelijk succes. Want Gaby (eveneens internationaal debutant) wist dan weliswaar geen karper te strikken, Martin deed dat gelukkig dan 'nét weer even beter. In de tweede nacht wist hij een knappe schubkarper van 10 kilo en 725 gram tijdelijk uit het water te krijgen. Een uitstekende prestatie, zeker als je het afzet tegen de resultaten van de meeste andere koppels. Hieronder de foto's van de heren:

Wat misschien ook nog wel even leuk om te vermelden is, is dat Gaby en Martin recht tegenover ons zaten. Op een gegeven moment zag Johan dat Henk en Marc op bezoek waren bij Martin, en Johan besloot ze even een borreltje aan te bieden. Maar dan niet door er even naartoe te rijden, maar gewoon de fles in de voerboot en naar de overkant maar. In eerste instantie hadden ze het niet zo snel door omdat ze meer gefixeerd waren op de camera die op de boot was gemonteerd, maar toen ze de fles ontdekte werd deze met de nodige hilariteit in ontvangst genomen. Als wederdienst werden wij enige tijd later getraceerd op stokbroodjes tonijn, ook deze werden over het water aangevoerd. Erg leuk allemaal!!!

En er is meer: Johan heeft nog een filmpje gemaakt vanaf de voerboot, hij is de diverse stekken even langs gevaren om een kijkje vanaf het water te nemen. Zeker de moeite waard om dit filmpje even te bekijken.

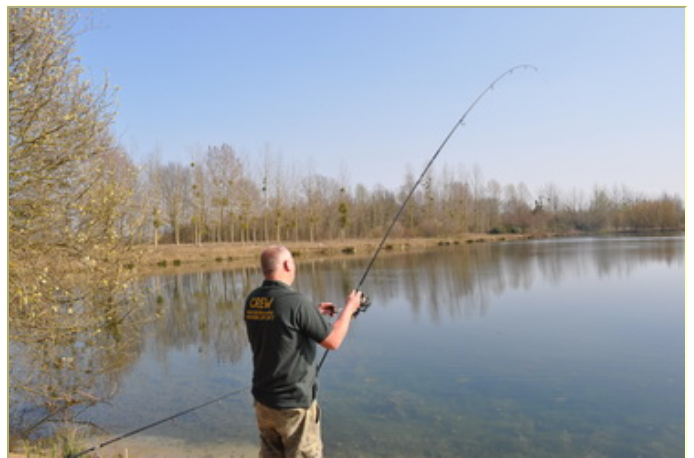

Maar langzaamaan komen we dan toch bij de uiteindelijke winnaars van deze de wedstrijd, want hoewel de gezelligheid en 'het onbekende' eigenlijk de hoofddoelstelling van een dergelijk weekend is was er toch zeker wel een wedstrijdelement aan verbonden. En dan ook deze keer weer volgens een inmiddels vertrouwd recept: weinig inschrijfgeld, grote prijzen. Ook deze keer had Chris van "De Snoekbaars" weer een paar hele mooie prijzen meegenomen, maar daarover later meer.

Het was deze keer Chris zelf die samen met zijn maatje Bart de show stal, deze heren hadden óf de juiste stek, óf het juiste aas, óf de beste tactiek, want er werden door hun een mooi aantal vissen gevangen. Het was Bart die de wedstrijd penbrak met een spiegel van 13.775 kilo. Een mooie vis dus, en een lekkere start.

Vervolgens was Chris aan de beurt (foto boven) met een spiegel van 13.150 kilo, ook dit was een mooie vis. De volgende vis die werd gevangen was de 40er van Rob waar we het eerder al over gehad hebben, en daarna was het weer bingo voor Bart (foto onder), een spiegel van 9.675 kilo kwam in de weegzak terecht.

En het ging gewoon maar door, een bijzonder mooie spiegel verdween in het net bij Chris (foto boven), deze vis woog 12.075 kilo. Over belangstelling hadden de heren niet te klagen, maar elders op het parcours werd men toch wat nukkiger. Zelf kreeg ik een 'flashback' naar het openingschot (foto rechts onder) ..... Nee, toch maar niet. Blijkbaar deden ze iets gewoon heel erg goed!!

En het ging maar door, Bart ving een spiegel van 15.700 kilo (foto boven), gevolgd door wederom een spiegel van 16.500 kilo (foto onder). Niet te geloven, de heren zaten toch echt in de hoek waar de vis lag, dat kon gewoon niet anders.

En of het nog niet genoeg was ving Chris nog een vis van exact 19 kilo, een beste vis dus!! En tot slot was het Bart die nog een echt schoteltje ving, een vis met een gewicht van 11.525 kilo.

Het was duidelijk dat er voor ons geen kans meer was om de wedstrijd te winnen, alleen de strijd om de zwaarste vis lag nog open. Nou is een vis van ruim 40 pond natuurlijk wel bijzonder zwaar, maar er zitten zwaardere, dus tot het eind aan toe bleef die spanning erin zitten en dat is natuurlijk wel zo leuk.

Wat ook een absoluut hoogtepuntje was, was de BBQ die ons door Abbey werd aangeboden. Normaal gesproken alleen bij een boeking voor een week, maar Jeroen had voor ons geregeld dat wij bij wijze van uitzondering ook een BBQ kregen. Ik had me er eerlijk gezegd qua kwaliteit niet al teveel van voorgesteld, maar niks was minder waar: het vlees was echt helemaal top en de salades waren prima. Stuk vers stokbrood erbij, romige Brie, helemaal goed dus. En alles werd door de medewerkers van dit mooie complex voor ons klaargemaakt, daar hadden we dus geen omkijken naar. Top!!!

Maar voordat het vlees klaar was hebben we eerst nog even een groepsfoto gemaakt, de eerste met alleen de deelnemers aan de wedstrijd, de tweede met daarbij degenen die op Heron waren gaan vissen omdat de wedstrijd al zo snel vol zat. Daarna was het nog even gezellig babbelen over van alles en nog wat, en toen het vlees eindelijk klaar was konden we aanvallen. Het begon inmiddels al te schemeren, dus toen de laatste stukken vlees verdwenen waren ging iedereen weer terug naar de stek om te proberen in de laatste nacht nog een visje te verschalken.

Op zondagochtend 9.00 uur was het gebeurd, de wedstrijd was afgelopen en de boel kon weer worden ingepakt. Na het stralende weer van de afgelopen dagen was het jammer dat het nu ineens zo bijzonder mistig was waardoor de meeste spullen nat ingeruimd moesten worden. Maar goed, verder mochten we over 1 ding niet mopperen en dat was het weer, jongejonge wat is het warm geweest. Iedereen verzamelde vervolgens bij het clubgebouw alwaar de prijsuitreiking plaats zou vinden. Ook hier zag je weer terug wat het gehele weekend al te zien was, namelijk de uitstekende sfeer. Voor mij persoonlijk bijzonder belangrijk!!

Klik op de afbeelding hiernaast voor een filmpje .....

Over de prijzentafel kunnen we kort zijn. Zelf had ik voor een paar mooie bekers gezorgd, en Chris had van de prijzentafel echt weer iets heel bijzonders gemaakt, super Chris!. Ondertussen was iedereen in de kantine gearriveerd en kon ik onder het toezien ook van een zoemende camera beginnen met de prijsuitreiking. Geremd door zenuwen wordt ik ondertussen niet meer, maar ik vrees dat het vreselijk is om mezelf straks op de DVD terug te zien (en vooral te horen). We zullen het tzt wel zien.

Uiteraard begonnen we met de grootste vis, deze was gevangen door Rob Scheffer met zoals eerder gemeld de hulp van zijn vismaat Jerry. Deze vis van 20.150 kilo leverde een schitterende prijs op: behalve een bijzonder mooie (kuch) beker ontving Rob een bijzonder mooie Soul voerboot. En deze prijs was welkom, zeker als je weet dat zijn eigen voerboot hem dit weekend dramatisch in de steek heeft gelaten.

Maar er was meer voor Rob: met deze zware vis eindigde hij ook op de derde plek in het klassement, dat leverde hem nog zo'n schitterende (mwah) beker op, en daarnaast een mooie visstoel. Ook deze kwam goed aan, want het klinkt afgezaagd, maar ook zijn visstoel had hem niet echt veel plezier gebracht dit weekend. Eigenlijk zijn al zijn spullen volgens mij bagger .....

Vervolgens was het de beurt aan Chris zelf, door de vangst van 3 vissen waaronder een 19 kilo vis eindigde hij op de tweede plaats. Hiermee verdiende hij een schitterende Fox tas en natuurlijk ook een prachtige beker voor op de open haard (of CV).

Maar de uiteindelijke winnaar van "KCA goed Abbey" was Bart van Essen. Hij ving maar liefst 5 vissen dit weekend, waarvan er eentje 3 minuten na het einde. Desalniettemin was zijn score toch ruim voldoende om als overwinnaar uit de bus te komen. Bart ontving hiervoor eveneens een schitterende beker, maar tevens ontving hij uit handen van niemand minde dan Max Cottis (zie de diverse Fox films) een schitterende ACE pieperset inclusief een set bijbehorende snagears. Een bijzonder mooie prijs waar hij ook duidelijk heel blij mee was.

Na afloop restte er eigenlijk nog maar 1 vraag: nemen we die bekers echt mee naar huis of .....

En zo zat dit geweldige weekend er weer op en konden we met lichte tegenzin maar toch een bijzonder goed gevoel hierover weer huiswaarts keren. Zelf waren wij nog zo druk aan het napraten dat we de eerste de beste afslag al misten en dus van Johan nog even een korte rondrit door de omgeving aangeboden kregen.

Tot slot rest mij dan alleen nog een dankwoord aan al degenen die dit mede mogelijk gemaakt hebben:

Wilco en Johan voor het 'mede bedenken' van dit evenement;

Jeroen en Marjon voor hun hulp bij het reserveren en hun aanwezigheid op de voorlichtingsavond;

Jeroen en Dennis voor het meten, wegen en fotograferen;

de twee medewerkers van Abbey voor het verzorgen van de barbecue;

Rob Scheffer voor het maken van de leuke Abbey Shirts;

Chris Loef van "[De Snoekbaars](#)" voor de geweldige prijzentafel;

Alle deelnemers voor hun aandeel in de fantastische sfeer!!

Misschien weer tot volgend jaar.

Jos Holla.